Jesus the Oriental King #1
Jezus de Oosterse Koning #1

Hallo allemaal,
Een Maleisische vriend en ik waren op een dag aan het lunchen en praatten over de Bijbelse cultuur. Maleisië ligt aan het eind van het Maleisische schiereiland in Zuidoost-Azië. Het schiereiland strekt zich uit van Thailand in het noorden, bijna tot het eiland Sumatra in het zuiden. De meeste Amerikanen zouden de regio herkennen als Thailand, Cambodja en Vietnam, in datzelfde algemene gebied van Zuidoost-Azië.

We hadden het over de Bijbelse cultuur en hij bracht de intimiteit van een maaltijd bij iemand thuis ter sprake. Mijn vriend merkte op dat als hij naar mensen gaat die nog niet van Jezus gehoord hebben, de grootste reactie die hij van hen krijgt, niet over de marteling en het kruis gaat, en niet over de genezingen en wonderen, maar wanneer hij hen vertelt dat Jezus verraden werd tijdens een maaltijd, wat in Johannes 13 in detail wordt beschreven.

Hij zei dat hij regelmatig tranen over de gezichten van de mensen ziet lopen bij het besef dat Jezus verraden werd tijdens een maaltijd met Zijn naaste vrienden. Ze kunnen zich geen pijnlijkere situatie voorstellen, en velen van hen komen tot de Heer als gevolg daarvan, zich bewust van de prijs die Hij voor onze zonden heeft betaald. De meest intieme tijd die men met vrienden in de cultuur van het Oosten kan hebben, is tijdens een maaltijd.

Wij in het westen zien het kruis alleen als symbool dat Jezus leed, en lezen het verraad van Jezus in Johannes 13 louter als een etentje waar we 'het Avondmaal' van de Heer van kennen. We missen de impact van het verraad volledig, hoewel de schrijvers van het Nieuwe Testament dat niet deden. Mattheüs noemt het meer dan 10 keer, Marcus minstens 8 keer, Lucas 5 en Johannes 9 keer. Zelfs Paulus in I Korintiërs 11, toen hij vertelde over het Avondmaal van de Heer, maakt het punt en noemt dat Jezus tijdens het eten werd verraden.

Het is duidelijk dat de schrijvers van het evangelie en de mensen van ZO Azië de overtreding begrepen van het verraden worden, en niet alleen verraden, maar juist tijdens de maaltijd!

Dat verschil in perceptie is het verschil tussen de *Oriëntalen van het oosten en de *Occidentalen van het westen. De Bijbel is een Oosters boek, geschreven door Oriëntalen, met gebruiken en praktijken die grotendeels onveranderd zijn gebleven, van Abraham tot Openbaring. De Bijbel is niet geschreven vanuit het perspectief van het westen (occidentaal), maar vanuit het oosten. We noemen China 'het verre oosten' en zijn gevoelloos over het feit dat we het land in de regio Israël 'het midden oosten' noemen. Het is nog steeds 'het oosten'. (*Het woord 'occidentaal' is Latijn voor 'west', en 'oriëntaal' is Latijns voor 'oost'.)

Wat maakt het uit?
Niemand houdt ervan om zijn woorden uit hun context te halen. Toch is dat wat veel christenen doen als ze hun Bijbel lezen. Ze proberen het te begrijpen, niet door de oosterse cultuur van die tijd, maar door hun eigen westerse kerkelijke cultuur van de 21e eeuw.

Zo ook is het Nieuwe Testament geschreven door apostelen die kerk in huis deden en schreven naar mensen die kerk in huis doen; velen halen de context van de '5-voudige' en hoe de gaven van de Geest functioneren uit het huis en proberen ze in het auditoriumgebouw, de kerk genaamd, te plaatsen, om vervolgens verward en gefrustreerd te eindigen met weinigen die kunnen functioneren in de gaven die God hen gegeven heeft - en ze vragen zich af waarom.

Hetzelfde gebeurt wanneer we de Bijbel lezen en proberen die te begrijpen voor ons persoonlijke leven. In Psalm 69:22 staat bijvoorbeeld: "Laat hun tafel een strik voor hen worden; en datgene wat voor hun welzijn zou moeten zijn, laat het hun valstrik worden."

Die passage is verwarrend voor de westerling, want hoe kan een tafel een strik worden? Maar als we ons de oosterse gewoonte herinneren om een mat op de grond te leggen waarop voedsel wordt gelegd, en de eters die daar op en rondom zitten, begint het vers te kloppen.

Het Hebreeuwse woord dat hier vertaald wordt als 'tafel' en uitgesproken wordt als 'school-khawn' (shul-cha-nam) is letterlijk 'een mat van huid of leder op de grond gelegd'.

Daarom zegt de psalmist wanneer hij zegt 'laat hun tafel een strik voor hen worden', 'laat hen struikelen over de mat op de grond; en laat dat wat een zegen zou zijn geweest hun valstrik worden'. Nu krijgt het betekenis, maar alleen als je eerst de gewoonte begrijpt om op een mat op de grond te eten.

Jezus de Oosterse Koning
Vandaag is de oproep om naar voren te komen in de kerk (als ze er een hebben) zo: de pastor vraagt om elk hoofd te buigen en elk oog te sluiten, terwijl hij vraagt om de hand op te steken door hen die Jezus willen 'aannemen'. Dat is zo erg westers, want een Oosterling zou nooit denken dat hij het voorrecht heeft om alleen maar de Koning te 'accepteren' in zijn leven. In plaats daarvan zouden ze hun leven aan de Koning geven en nederig vragen om hen te aanvaarden.

Dr. Michael Brown en ik waren op een dag aan het lunchen toen hij op bezoek was in Tulsa - ik had in zijn kerk en Bijbelschool gediend toen zij in Pensacola, Florida, waren gevestigd, en toen hij in de stad was, kwamen we samen voor een maaltijd. We hadden het over een aantal van deze verschillen tussen oost en west en hij noemde een reis naar India en wat een van de Indiase predikanten had gezegd - India ligt ook in het Oosten.

"Jullie in Amerika prediken een ander evangelie dan wij in India", zei de Indiase pastor. Toen Michael vroeg wat hij bedoelde, antwoordde de voorganger: "U predikt dat als u Jezus accepteert, Hij uw gezin zal genezen, Hij uw financiën zal herstellen en u meer zal geven, en dat Hij uw lichaam zal genezen. Je zult gezegend worden als je Jezus accepteert. Wij prediken dat als je in Jezus gelooft, je familie je kan afwijzen, jij je gezondheid kan verliezen, je financiën kan verliezen, en jij je leven kan verliezen".

Het westen nodigt Jezus uit in hun toch al drukke leven, terwijl het oosten hun hele leven aan Jezus geeft, zodat ze onmiddellijk bereid zijn om voor Hem te sterven als ze daartoe worden opgeroepen. Het westen begrijpt niet dat Jezus een Koning is, maar denkt in plaats daarvan allereerst aan Hem als zijnde een vriend, één die aan onze kant staat om ons leven beter te maken. Het oosten beseft dat Hij de Koning is die over de aarde zal heersen, en zelfs nu als Hoofd van het lichaam van Christus, heerst en regeert als de God-Mens.

De een is geschokt dat God in het vlees verraden zou worden door een vermeende vriend tijdens een intiem diner, de ander ziet slechts een diner waarin een van de aanwezigen vertrok om zijn plan uit te voeren.

Ik kijk om me heen naar het lichaam van Christus in het westen en zie zoveel zonde, zoveel liefde voor de wereld en alles wat er in de wereld is, en ik vraag me af hoe weinig openbaring er is over Wie Jezus is. En dat is de sleutel, onze kerken hebben grotendeels het ontvangen van openbaring van God als het doel om elkaar te ontmoeten, en voor gebed en aanbidding, losgelaten ten gunste van entertainment, gekopieerd van de wereld. In plaats van mensen aan te trekken met een banier die zegt dat ze God kunnen leren kennen, probeert de kerk mensen aan te trekken onder de banier die verkondigt dat Jezus je leven beter zal maken als je Hem erin betrekt.

Maar voor de weinigen die Hem als Koning kennen....de Koning die ook onze vriend is, maar het een kan niet zonder de ander – voor die weinigen is er grote genade en vrede op hen.
Volgende week meer over Jezus de Oosterse Koning. Tot dan, Zegen
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com

Jesus the Oriental King #2; How kings are carried. 20190629
Jezus de Oosterse Koning #2; Hoe koningen worden gedragen. 20190629

Hallo allemaal,
Ik heb gedeeld dat de Bijbel een Oosters boek is dat geschreven is door Oosterlingen, en hoe wij in het westen (Westerlingen) zo vaak belangrijke punten missen die een vers onbedoeld iets proberen te laten zeggen, of we halen een tekst volledig uit zijn context, zodat het iets lijkt te zeggen wat niet zo bedoeld was.

Het westen wordt grotendeels geregeerd door gekozen functionarissen, terwijl Jezus herhaaldelijk wordt beschreven als een Koning, de Koning der Koningen en Heer der Heren. Zelfs als een natie tegenwoordig een koning of koningin heeft, zijn ze onderworpen aan parlementen en gekozen organen in een wetgevend orgaan. De weinige moderne absolute koningen in de huidige naties kunnen worden omschreven als dictators of despoten, omdat hun absolute heerschappij zonder verantwoording leidt tot de onderdrukking van hun onderdanen. We hebben dus geen moderne voorbeelden van een goede en vriendelijke koning, laat staan de cultuur van een echt koninkrijk waarin de burgers profiteren van de welwillende aard van een goede koning.

Het koninkrijk van God
We gebruiken de term 'koninkrijk van God' heel gemakkelijk, maar we hebben niets in gedachten om te definiëren en te beschrijven wat dat betekent. Laten we dus beginnen met het oude Israël, toen God uit het rijk van de Geest kwam om Mozes op de berg te ontmoeten, van aangezicht tot aangezicht zoals iemand spreekt met een vriend' (Exodus 33:11).

(Omwille van de opheldering van de religieuze traditie: Velen zijn verward hoe de Heer en Mozes in v11 'van aangezicht tot aangezicht' konden spreken, terwijl er 9 verzen later in Exodus 33:20 staat: 'Niemand zal Mijn aangezicht zien en leven'. Het evangelie van Johannes in 1:18 zegt dat niemand God op enig moment heeft gezien en in 6:46 zei Jezus: 'Niet dat iemand de Vader heeft gezien, behalve Hij die bij de Vader is, Hij heeft Hem gezien'. De context heeft het over niemand in het natuurlijke die de Vader heeft gezien of kan zien. Als je in de Geest bent, kun je Zijn gezicht zien en leven. Dat is het verschil tussen Exodus 33:11 en v20.

In het vlees kan niemand Zijn gezicht zien, want de glorie en de kracht zouden onze aardse lichamen vernietigen. Als we daar in de hemel zijn, in geest en ziel, of als we onze hemelse lichamen ontvangen, kunnen we Zijn gezicht zien. Als men vandaag de dag in de Geest is, kan men Zijn gezicht zien. Zo zag Mozes Hem in Exodus 33:11 van aangezicht tot aangezicht, zoals een mens tot een vriend spreekt, daar hij in de Geest was, maar later in het natuurlijke in vers 20 moest hij zijn ogen bedekken.

De Vader is door velen gezien toen zij in de Geest waren: Mozes en de andere 73 mannen in Exodus 24:7-11, Ezechiël in hoofdstuk 1, Daniël zag Hem als de 'Oude van de Dagen' met 'de Zoon des mensen' in hoofdstuk 7:9-13, en de apostel Johannes beschrijft Hem in heel Openbaring 4, waarvan in hoofdstuk 5:7 staat dat het Lam, dat gedood was, maar nu leeft, kwam en het boek uit Zijn rechterhand nam en de zegels begon te openen - wat de rest van de Openbaring is.

Dus als je iemand hoort zeggen dat hij naar de hemel is gegaan, wat in de Geest zou zijn, maar het gezicht van de Vader niet kon zien, ren dan weg van dat getuigenis, want het is een leugen of verfraaid of gekleurd door diens eigen religieuze tradities en gebrek aan begrip en zal daarom onnauwkeurigheden hebben, althans gedeeltelijk. In de Geest kan men Zijn gezicht zien en leven. In het natuurlijke is het niet mogelijk om dit te doen en te leven.)

Een koninkrijk heeft zijn eigen regels, zijn eigen cultuur, en het gaat alleen om diens koning.
In Hebreeën 8:5 wordt ons verteld dat Mozes de plannen voor de tabernakel en al zijn inrichting zag, en dat hem gezegd werd: 'Zie, dat je het maakt volgens het patroon dat je op de berg ziet'. Mozes had een exacte reeks plannen die hij in de Geest met de Heer had gezien over hoe de Heer alles gebouwd wilde hebben.

Een van de plannen die God hem gaf, was hoe Hij wilde dat de Ark van het Verbond, Zijn troon en de plaats van Zijn aanwezigheid, gedragen moest worden. Zelfs Koning David, zo'n 400 jaar later, kende Hem als 'degene die tussen de cherubs troont.' (II Samuel 6: 2)

In Exodus 25:9 hebben we het eigenlijke bevel van de Heer om de ark te bouwen volgens het plan dat hem op de berg is getoond, en onder de eerste dingen die Hij in deze passage zei, was het bouwen van de ark met 4 ringen, één op elke hoek, waardoor de palen glijden, en waardoor de priesters de palen op hun schouders konden zetten en de ark konden dragen, waar Israël ook maar rondzwierf.

Draagstoel

Het feit dat de Ark van het Verbond, de plaats van Gods aanwezigheid, op een 'draagstoel' op de schouders van de priesters zou worden gedragen, is volledig in overeenstemming met de koningen van die tijd. In de oudheid in diezelfde tijd in de geschiedenis, in Egypte, India en China, is dat precies hoe koningen werden gedragen. In India werd op dezelfde manier een standbeeld van de god Krishna gedragen. Het was zo gewoon, zelfs in Europa, dat de Roomse kerk in het jaar 675 na Christus een bevel moest geven om geen bisschoppen meer op een draagstoel te dragen. (Derde Concilie van Braga, 675 na Christus)

Ik vind het verbazingwekkend dat we dat concept vandaag de dag nog steeds hebben in sommige charismatische kerken, waar de (zogenaamde) voorganger of 'bisschop' of 'apostel' zijn jas en Bijbel laat dragen door een mindere persoon, en er is zelfs een video uit 2016 van een Nigeriaanse voorganger die omhoog wordt gehouden door anderen terwijl hij in zijn stoel zit en predikt. Ik vraag me af welk deel van 'want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, leer van Mij' ze niet begrijpen? Het niveau van het gebrek aan openbaring van de Heer in onze kerken vandaag de dag is verbazingwekkend en beschamend.

Maar het feit dat de Heer instructies gaf om de Ark van het Verbond met Zijn aanwezigheid op de schouders van de priesters te dragen, is volkomen in overeenstemming met de heersers van die tijd. De oude Israëlieten begrepen het concept van een koning, en dat God de Koning van allen is.

Laten we dit inzicht uitdragen, dat Jezus de Koning der Koningen is, de Heer der Heren, naar onze tijd toe. Hij zei in Lucas 17:21: "Zie, het koninkrijk Gods is in u.". Paulus zei dat we een geheimenis hebben, 'dat is Christus in u, de hoop op glorie'. (Kolossenzen 1:27).

Intern hebben we dan de absolute Koning in onze geest. Maar we leven in een aards-lichaam in een gevallen wereld, dus er is een voortdurend duwen en trekken tussen de absolute Koning in ons, die we perfect willen dienen, gedragen in een vlees dat uit de gevallen aarde is geschapen en dat de weg van de wereld wil gaan. Dat geven en nemen is levenslang.

Maar we kunnen leren om ons van binnenuit te laten domineren door de absolute Koning in ons, wat ons denken zal veranderen, wat er vervolgens toe leidt dat we veranderen wat we ons lichaam wel of niet laten doen. In ons hart dragen we de Heer boven alles in een draagstoel, bewonderd en aanbeden zoals Hij zou moeten zijn, Koning der koningen en Heer der heren. Ons leven wordt besteed aan het verwezenlijken van wat in ons hart is, tot een realiteit in onze gedachten en daden. Dat is normaal christendom. Dat is het discipelschapsproces.

We worden getroost door de woorden van de verbazingwekkende apostel Paulus, auteur van ongeveer 2/3 van het NT:

"Ik bedoel niet dat ik precies ben wat God wil dat ik ben. Dat doel heb ik nog niet bereikt. Maar ik blijf proberen het te bereiken en het de mijne te maken. Dat is wat Christus Jezus wil dat ik doe. Het is de reden dat Hij mij de zijne heeft gemaakt. Broeders en zusters, ik weet dat ik nog een lange weg te gaan heb. Maar er is één ding dat ik doe: Ik vergeet wat er in het verleden is gebeurd en probeer zo hard als ik kan het doel te bereiken dat voor mij ligt. Ik blijf hard rennen naar de eindstreep om de prijs te krijgen die van mij is, want God heeft me door Christus Jezus geroepen om daarboven in de hemel te leven". (Gemakkelijk te lezen versie, ERV)

Volgende week meer over Jezus de Oosterse Koning
tot dan, zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com

Jesus the Oriental King #3, When He takes His throne
Jezus de Oosterse Koning #3, Wanneer Hij zijn troon neemt....

Hallo allemaal,
Ik heb het gehad over hoe Jezus een Oosterse koning is, en de Bijbel een Oosterse boek. Vandaag: Wat gebeurt er als Hij Zijn troon bestijgt.

Eén van de kenmerken van Oosterse heersers die eeuwenlang zijn terug te voeren, is dat de heerser ook als goddelijk wordt beschouwd en aanbeden. Als zodanig hadden zij de absolute heerschappij.

Zo werd de keizer van China bijvoorbeeld beschouwd als de zoon van de hemel en absolute heerser over wat Alles Onder de Hemel werd genoemd. Egyptische farao's werden beschouwd als de incarnaties van de god Horus. Romulus, de stichter van Rome, werd beschouwd als Quirinus de ongeslagen god, en ten tijde van de evangeliën en de brieven, maakte de keizerlijke eredienst deel uit van de Romeinse cultuur, waarvan dit slechts enkele voorbeelden zijn.

Toen Nebukadnessar in Daniël 2 het beeld zag met het hoofd van goud, en de rest van het lichaam van minder materiaal, vertelde Daniël hem dat hij dat hoofd van goud was - superieur in regering - ten opzichte van de daaropvolgenden. Nebukadnessar had de absolute heerschappij. Zijn koningschap had zich niet onderworpen aan de rechtsstaat - wat hij wilde was wet.

Degene op de afbeelding direct na Nebukadnessar was de borst en de armen van zilver, de twee armen die de Medo-Perzische heerschappij beschrijven. U herinnert zich de heerser van de Meden en Perzen, Darius (hoofdstuk 6). Hij maakte een wet die zegt dat gedurende 30 dagen niemand mocht bidden tot iemand anders dan hem, de god-koning Darius.

Daniël gehoorzaamde natuurlijk niet aan de wet, wat resulteerde in zijn veroordeling (6: 7-16). Toen Darius van gedachten wilde veranderen over de wet omdat het niet zijn bedoeling geweest was om Daniël in de val te lokken, kon hij dat niet, want in tegenstelling tot Nebukadnessar had hij zich onderworpen aan de rechtsstaat, dus moest hij Daniël in het hol van de leeuw gooien.

777 - Jezus is HET hoofd van goud
Zes wordt gezien als het getal van de mens sinds het werd beschouwd dat hij op de zesde dag werd geschapen. Sinds Nimrod in Genesis 10 hebben absolute heersers geprobeerd om politieke, religieuze en economische aspecten met elkaar te combineren, in wat bekend staat als 666. De absolute heersers hebben getracht de politieke, religieuze en economische aspecten te combineren. De drie-enige regering van de mens, want het combineren van deze drie elementen is de 100% controle van het volk.

Hitler was bijvoorbeeld in staat om politieke en economische heerschappij te combineren, maar hij kon niet iedereen zover krijgen dat ze hem aanbaden, wat resulteerde in de holocaust die 6 miljoen Joden het leven kostte, en in de kampen nog eens 6 miljoen christenen en politieke tegenstanders.

De heerschappij van de mens in politiek, religieus en economisch opzicht zal eindigen als de Heer Jezus de absolute controle over de aarde zal nemen, in wat de 777 als het ware zal zijn. Hij zal de eerste heerser ooit zijn die met succes politiek, economie en religie zal combineren onder één Koning.

We bevinden ons nu in een tijd waarin de grote oogst van de aarde plaatsvindt. Daarom worden oogsttermen gebruikt om Jezus en ons te omschrijven, zoals de 'eerstelingen van de aarde', in Jakobus 1:18, Romeinen 8:23, 11:16; 1 Korintiërs 15:23.

Koning over de hele aarde
Zacharia 14:9 vertelt ons "....op die dag zal de Heer Koning zijn over de hele wereld... Bovendien zal DEZE oosterse Koning aanbidding eisen, want Zacharia 14:16-19 zegt dit: Elk jaar zullen de volken naar Jeruzalem komen tijdens het Loofhuttenfeest (dat viert dat God bij de mens woont) om de Koning te aanbidden, en als bijvoorbeeld Egypte weigert om te komen, dan 'zal er geen regen op hen komen'....'.

Openbaring 2: 27, 12: 5, 19:15 zeggen allemaal dat Hij met een ijzeren roede over de volken zal heersen. Jezus zal de ware en absolute Oosterse Koning zijn. Jezus, Koning der koningen, Heer der heren. De staaf van ijzer is het Woord - Hij is de Persoon van het Levende Woord, en van Hem gaat ons geschreven Woord uit. Dat betekent dat Hij liefde, vergeving, juiste omgang en eerlijkheid in elk aspect van het menselijk leven zal afdwingen.

Bestuurders met gaven - Paulus vertelt ons in 1 Korintiërs 6: 2 dat we de wereld en engelen zullen 'oordelen', het woord 'oordelen, of rechter' is een bestuurder van de wereld (geen rechter zoals we in de 21e eeuwse cultuur denken). Wij zullen bestuurders zijn tijdens het tijdperk waarin Jezus koning is

over de hele aarde; Hebreeën 6:5 noemt de gaven van de Geest 'de krachten van de toekomstige tijd'. We zullen de gaven van de Geest hebben als we een gedwongen gerechtigheid op aarde toedienen, met woorden van kennis en wijsheid voor situaties en we zullen van mensen verlangen dat ze eerlijk en transparant zijn in hun handelen.

Bedenk dat er mensen in deze 1000 jaar geboren zullen worden en dat we waarschijnlijk miljarden mensen zullen hebben die de laatste jaren van deze tijd zullen overleven om de wederkomst van Jezus te zien, en velen van hen zullen niet van gedwongen gerechtigheid houden. Daarom vermeldt Zacharia wat er zal gebeuren met naties die weigeren om naar Jeruzalem te komen om de Koning te aanbidden - ze zullen hun hakken in het zand zetten en weigeren te vieren dat God met de mens samenleeft. Verbazingwekkend.

Ezechiël 40-47 vertelt ons over een tempel die gebouwd zal worden, vermoedelijk een plaats voor Jezus om 'thuis' te noemen. Het water dat daar begint te stromen, zal de Dode Zee binnenstromen en er een zoetwatermeer van maken! Kunt u zich voorstellen hoe groot dat meer zal moeten worden om al dat zout te verdunnen? Ezechiël 47: 6-12 vertelt ons dat de mensen netten zullen uitwerpen voor de vissen die daar leven, en dat alleen de moerassige plekken ziltig zullen blijven.

De koningskinderen....
Een andere eigenschap van Oosterse koningen is dat hun kinderen vorstelijk zijn, en ze willen dat hun kinderen heersen en regeren. Wij zijn niet alleen een koninkrijk van priesters voor de Heer, maar ook de kinderen van God. Wij zijn koninklijk en hebben als zodanig een plaats in het toekomstige koninkrijk die anderen niet hebben.

Anderen in het koninkrijk? Dat zal een verwant maar ander onderwerp zijn voor volgende week....Ik zal het daar oppakken, tot dan, zegen!
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com